

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Daugaard, Christen Sørensen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1856-05-06)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Daugaard, Christen Sørensen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1856-05-06)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 292. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030127.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Laub til Chr. Sørensen.

Viborg Bispegaard, 6. Mai 1856.

Kjære Christen! Du har engang i Vinter glædet mig med et Brev, hvori Du fortæller, hvorledes Du har det, og beviser, at Du har ikke glemte os; og Du vilde have glædet mig endnu mere, hvis Du selv havde skrevet dette Brev. Det har altid gjort mig saa godt ind i mit Hjerte, naar jeg saa Dine egne Bogstaver og læste Dine egne Ord, og tænkte paa, at det havde kostet Dig nogen Anstrengelse at skrive et saadant Brev, hvori Du ikke var saa meget øvet, men Du havde dog med Glæde gjort det, fordi Du gjerne vilde snakke lidt med os, og længtes efter os. Du meente maaskee, at det gik ikke mere an, fordi jeg var bleven Biskop, og derfor vilde Du gjerne sende mig et smukkere Brev. Men det Venskab, som har været imellem os, har jo dog aldrig lidt noget Skaar derved, at jeg havde været Din Husbond og Du min Tjener; og fordi jeg nu er kommen lidt høiere paa Straa i denne Verden, derfor er jeg slet ikke bleven større eller bedre. Jeg er slet ikke Andet end en Tjener, ligesom Du var det hos mig og er det endnu hos Vorherre; og det kommer kun an paa, hvem der er troest i sin Tjeneste. Du har været mig en tro Tjener, derfor holder jeg og alle mine Børn saa meget at Dig; og dersom Vorherre engang vil kalde Dig en god og tro Tjener, fordi Du tjener ham ligesaa tro og tænker s. 293 allermeest paa at sige ham Tak for alt, hvad Godt han gjør Dig, og at gjøre noget Godt dermed, medens Du er i Verden, og saa engang komme hjem til ham og til alle de Andre, som Du har kjendt og længes efter at samles med, og som han kjendtes ved og tog hjem til sig, — saa kan Du endnu komme til at gjøre mange Præster og Bisper tilskamme, dersom de ikke vare troe, endskjøndt der var betroet dem saa Meget. Derfor lad os altid være Venner, og naar Du engang igjen vil sende mig et Brev, som vi Alle saa gjerne ville see, saa skriv det med Din egen tro Haand, med Mindre Du skulde være hindret ved Sygdom, som jeg beder Gud fri Dig for. For Øvrigt leve vi her omtrent ved det Gamle. Der var Meget, som vi havde bedre i Haagerup, da vi endnu havde vor egen Moder. Ja, Gud skee Lov, fordi vi havde hende saa længe, og fordi han lod hende fare i Fred, da hun var bleven for svag til sin Tjeneste; — hun holdt trolig ved til det Sidste! Og Gud skee Lov, fordi han endnu gjør det saa godt for os, giver mig tro Medhjælpere i min Svigerinde og min Broder, som jeg tænker vil blive altid hos mig, giver os dagligt Brød og Helbred, og lader Børnene voxe og trives. L. er snart paa sin Moders Høide; H. er større end jeg. Han er endnu i Odense; V. gaaer her i Latinskolen, og D. skal begynde til Sommer, saa er han ni Aar; men dem kjender Du vel knap. Hieronymus og Hans var egentlig Dine Venner inde hos alle Kørne. Ja, det var gode Dage; lad os aldrig glemme dem! Vorherre har ladet os have saa meget Godt tilsammen; han vil nok hjælpe os, at vi ikke skal blive skilt ad, men tilsidst samles evig! Men lad os stadig bede ham derom! saa gjør han det af Naade. Bed Du for mig og alle mine s. 294 Børn! Bed ogsaa om, at det maae lykkes for mig, naar jeg som Biskop skal reise omkring og forkynde Guds Ord, at dog Nogle maae blive formanede deraf til at tænke alvorligt paa det, som tjener til deres Fred! Jo mere vi bede for hverandre, desto mere komme vi og til at skjønne paa, hvor godt Gud mener det med os, og hvad vi skal gjøre til hans Ære, og dermed til at bede flittigt for os selv, som dog er det Bedste, vi kan. Gud velsigne Dig, kjære Christen! og bevare Dig med dem, han har givet Dig, baade paa Legeme og Sjæl, al Din timelige Lykke, men især Din Arvedeel i Himmerig! Alle mine Børn hilse Dig. Hils ogsaa Din Kone!

Din tro Ven

O. Laub.